

sættes til. Fra den Salgsverdi, som paa den Maade indfindes, skal drages et passende Beløb for Huden, og naar Kjødet efter Dyrslægens Attest kan bruges til Menneskespøde, og saa et passende Beløb for Kjøbet. Af den Sum, som er tilbage, skal Eieren have Halvdelen, hvis det viser sig, at Dyret har lidt af Tuberkulose; i modsat Fald tilkommer der ham den nævnte Sum fuldt ud. Men hvis Taxationen bliver udført samvittighedsfuldt, og hvis man ikke vurderer disse Dyr høiere, end tuberkelhyge Dyr rettelig kunne og bør taxeres — og jeg gaar ud fra, at Taxationen i de fleste Tilfælde vil blive udført samvittighedsfuldt — saa er jeg overbevist om, at saa vil der i de allerfleste Tilfælde enten slet ikke blive Noget tilbage eller kun noget aldeles Forsvindende, og enten Eieren saa faar den hele eller den halve Sum, vil om trent komme ud paa Et, saa jeg tror, at det ærede Medlems Forslag ogsaa i den Henseende er forfeilet. Endelig vil jeg gjerne sige et Par Ord om det ærede Medlems Forslag under Nr. 2, Punkt 4. Det er et Forslag, som iøvrigt baade findes i Lovforslaget, og som Udvalget har ladet staa, men jeg finder det rigtig at omtale det nu, saa meget mere, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) kritiserede det Forslag, eller rettere en Bestemmelse i dette Forslag, meget stærkt ved første Behandling, og jeg var enig med ham i denne Kritik. Nu har det ærede Medlem ikke desto mindre optaget dette Forslag uforandret i sine Vædringsforslag. Jeg indser vel, at efter det Forslag, som Udvalget har stillet til § 15 under Nr. 24 — det angaar Straffe paragrafen, at der kun skal straffes, naar der er sket bevidst Overtrædelse eller der er begaaet grov Uagtsomhed — er der mindre Betænkelse ved at gaa ind paa denne Bestemmelse end ellers. Men selv det tvetydige Udtryk, som det ærede Medlem meget stærkt kritiserede ved første Behandling, bliver ikke bedre for det, og det forekommer mig, at det var bedst, om det blev ændret. Det Udtryk, der staaar: „Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring“, er et meget tvetydigt Udtryk, det kan betyde baade i høi Grad og i ringe Grad, baade lidt og meget, Andet kan jeg ikke se. Det kan betyde i høi Grad, i en saadan Grad, at næsten Alle maa kunne se det, og det kan betyde i saa ringe Grad, saa en Dyr læge lige kan erkjende det. Jeg kan ikke se Andet. Men et saa tvetydigt Udtryk forekommer det mig ikke heldigt at have. Jeg skal derfor henstille til Overvejelse af Udvalget mellem 2den og 3die Behandling, om det ikke kunde være heldigt at ombytte

disse tre Ord med: „Eieren bekjendt“, saa der kom til at staa: „Dyr, der Eieren bekjendt lide af Tuberkeltæring o. s. v.“, eller saadan noget Lignende. Det forekommer mig, at en saadan Vædring vilde stemme med adskillige andre Vædringer af lignende Art, som Udvalget har foreslaet. Til Punkt 5 i samme Forslag har jeg ogsaa en Bemærkning at gjøre. I Punkt 5 staaar der jo ikke — jeg skal ikke trætte med at oplæse det — Noget om, hvorledes Taxationen i dette Tilfælde skal foregaa. Det er en Anke, som med samme Føie kan rettes mod Regjeringsforslaget; thi det har den samme Bestemmelse. Der staaar jo nemlig, at saafremt et Dyr, der er bestemt til Udsørsel, paa Afgangstiedet tilbageholdes ved det veterinære Eftersyn som mistænkt for at lide af Tuberkeltæring, bliver det, naar Saadant af Eieren forlanges, ved offentlig Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagtagelse af den i saa Henseende i § 8 foreslaaede Fremgangsmaade, men der staaar Intet om, at det ogsaa skal taxeres i Overensstemmelse med § 8, og det forekommer mig ikke tilstrækkelig klart, at dette skal underforstaaes. Den anden Vædring, jeg vil gjøre mod det ærede Medlems Forslag under Nr. 5, er, at der ikke staaar Noget om, hvorledes der skal forholde sig i det Tilfælde, at Dyret har været angrebet af Tuberkulose, naar det tilbageholdes ved en Udsørselshavn. Denne Anke kan ikke rettes mod Regjeringsforslaget, thi i dette er der jo ikke foreslaet, at der ellers i noget Tilfælde skal ydes Erstatning ved Nedslaaing af tuberkulose Dyr, medens det ærede Medlem jo har optaget, at der ellers altid skal ydes Halvdelen. Der kan drages mere eller mindre sikkre Slutninger angaaende, hvad det ærede Medlem har ment; men det forekommer mig, at det burde gjøres klarere. Saa er der endnu det ærede Medlems Vædringsforslag under Nr. 4, at Tallet „10“ forandres til „4“. Det Vædringsforslag kan jeg slutte mig til paa det ærede Medlems Motivering i Gaar.

Jeg skal saa sige et Par Ord om Flertallets tilsvarende Vædringsforslag under Nr. 16 og 18. Det, jeg først har mod Flertallets Forslag — og det samme kan indbendes mod Regjeringens Forslag — er, at det gjør det til en Betingelse for at faae Hjælp af Staten til Dyrslægeundersøgelse, at der er oprettet Foreninger. Naar man lægger megen Vægt paa at faae Kreaturerne undersøgte, og faae det opdaget for saa mange som muligt, naar de virkelig lide af Tuberkeltæring, saa forekommer det mig — deri har det ærede Medlem for Svendborg Amts